

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINĖ KULTŪROS PAVELDO KOMISIJA

VALSTYBINĖS KULTŪROS PAVELDO KOMISIJOS POSĖDŽIO PROTOKOLAS

2012 m. lapkričio 23 d. Nr. V17-6(6.1.)
Vilnius

Posėdis vyko lapkričio 23 d. nuo 10.00 val. iki 14.00 val.

Posėdžio pirmininkė – Valstybinės kultūros paveldo komisijos pirmininkė Gražina Drėmaitė

Posėdžio sekretorė – Valstybinės kultūros paveldo komisijos pakaitinė vyr. specialistė Violeta Katinienė

Dalyvavo:

Komisijos nariai – Gražina Drėmaitė, Jūratė Jurevičienė, Jūratė Markevičienė, Juozas Algirdas Pilipavičius, Giedrė Eleonora Miknevičienė, Gintaras Balčytis, Giedrė Mickūnaitė, Vykintas Vaitkevičius, Olga Žalienė, Adomas Butrimas.

Komisijos darbuotojai – Algimantas Gražulis, Juozas Lapinskas, Vladas Niunka, Viktorija Gadeikienė, Artūras Stepanovič, Violeta Katinienė.

Kiti dalyviai: sąrašas pridedamas.

DARBOTVARKĖ:

1. Londono memorandumo taikymas ir suderinamumas su Lietuvos Respublikos teisės aktais.
2. Lietuvos architektūrinio paveldo išsaugojimo politika.
3. Rokiškio bažnyčioje esančių kultūros vertybių įrašymas į Kultūros vertybių registrą.
4. Dėl Vertinimo tarybos Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centre.
5. Kiti klausimai:
 - 5.1. Dėl numatomos paveldosaugos sistemos pertvarkos.
 - 5.2. Dėl Komisijos 2013 metų veiklos programos.
 - 5.3. Dėl Komisijos š.m. gruodžio mėnesio posėdžio datos tikslinimo.

Darbotvarkei pritarta.

1. SVARSTYTA. Londono memorandumo taikymas ir suderinamumas su Lietuvos Respublikos teisės aktais.

Komisijos pirmininkė G. Drėmaitė.

Informavo, kad šiandien gautas Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos (toliau – KPD) raštas „Dėl Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos 2013 m. planuojamos vykdyti priemonės“, klausimas bus svarstomas šiame posėdyje.

Pasidžiaugė, kad posėdyje dalyvauja Susisiekimo ministerijos atstovai ir kad iki šiol bendradarbiavimas su šia ministerija buvo labai konstruktyvus. Paprašė darbo grupės vadovę O. Žalienę pristatyti pirmą darbotvarkės klausimą.

Komisijos narė O. Žalienė.

Atkreipė dėmesį į kertinius šio klausimo aspektus, priminė Londono memorandumo atsiradimo istoriją. Kodėl reikėjo šio Memorandumo? Laivyba yra labai sudėtingas procesas, o laivas – sudėtingas įrenginys. Kad būtų užtikrinta saugi laivyba yra galybė konvencijų ir taisyklių, kurios yra taikomos be išimties visiems laivams. Iki Londono memorandumo šios taisyklės ir konvencijos apribojo tradicinių laivų naudojimą, kadangi nebuvo apibrėžta tradicinio laivo samprata.

2009 m. Valstybinė kultūros paveldo komisija (toliau – Komisija) priėmė sprendimą „Dėl jūrinio paveldo situacijos Lietuvoje“ ir taip inicijavo prisijungimą prie Londono memorandumo, kuris sudėlioja visus trūkstamus taškus: tradiciniams laivams taikomi kiti reikalavimai. Susisiekimo ministerija nedelsdama pradėjo jungimosi procesą.

Šiuo metu Lietuvos Respublika yra prisijungusi prie Memorandumo. Kokie tolimesni žingsniai? Ką šiuo metu daro Susisiekimo ministerija (SM), ko dar reikėtų įgyvendinant Londono memorandumo nuostatas? Šiuo metu SM teikia LR Saugios laivybos įstatymo ir LR Vidaus vandens transporto kodekso pataisas dėl tradicinio laivo apibrėžties. Kitas žingsnis būtų tvarkų taisyklių parengimas, kaip laivas tampa tradiciniu laivu. Mato čia dvi pagrindines problemas – Londono memorandume kalbama apie bendruosius laivų standartus, kurie skyla į dvi dalis, t.y., tradicinio laivo standartai ir laivo saugumo standartai. Taigi, laivo saugumo standartus rengia Lietuvos saugios laivybos administracija, o tradicinio laivo atitikties standartus turėtų rengti Kultūros ministerija, taip pat KPD. Lietuvos saugios laivybos administracijos vadovai sutinka išduoti laivų pripažinimo tradiciniais pažymas, bet tik su ekspertų grupės patvirtinimu. Saugios laivybos administracija tokių ekspertų neturi. Todėl pateiktoje pažymoje siūlo performuluoti 3 punktą (siūlymai): nemano, kad tarpinstitucinė laivų pripažinimo komisija yra reikalinga. Siūlo tokį modelį – Lietuvos saugios laivybos administracija parengia saugios laivybos taisykles, KPD parengia tradicinio laivo atitikties standartus. Tada laivo savininkas kreipiasi į Saugios laivybos administraciją, ši kreipiasi į KPD dėl ekspertinių išvadų.

Dėl kitų punktų pažymos išvadose pritarė.

Komisijos narė J. Markevičienė.

Klausė, ar tradicinių laivų įgula gauna specialų parengimą.

Komisijos narė O. Žalienė.

Reikalavimai įgulai nėra specifiniai. Londono memorandumo 2 priede yra kalbama apie tradicinio laivo naudojimo reglamentavimą. Prašė Susisiekimo ministeriją atkreipti į tai dėmesį.

Komisijos narys Juozas Algirdas Pilipavičius.

Klausė, apie kokį skaičių laivų šiuo metu yra kalbama.

Komisijos narė O. Žalienė.

Reikia atskirti: šiuo metu yra laivų, kurie įtraukti į Kultūros paveldo vertybių registrą ir yra tradicinių laivų, kurie neįtraukti į Registrą. Iš viso šiuo metu yra apie 10 laivų.

J. Darulis.

Susisiekimo ministerija kalba tik apie plaukiojančius laivus. Kas šiuo metu vykdoma? Jau 2011 m. Seimui buvo pateiktas Saugios laivybos įstatymo projektas, kuriame buvo sąvoka

tradicinis laivas. Tačiau Seimas atmetė visą projektą ir dabar yra pateikta nauja redakcija. Taip pat parengtos Vidaus vandenų transporto kodekso pataisos. Tradicinio laivo sąvokoje siūloma nurodyti, kad laivas įrašytas į Registrą. Jeigu savininkas norės, kad jo laivas būtų laikomas kultūros vertybe, turės kreipti į KPD, kurio ekspertų grupė nustatyta tvarka suteiks Kultūros paveldo vertybės statusą.

Šiuo metu ruošama pripažinimo tradiciniais laivais tvarka. Tokiems laivams kai kurie reikalavimai bus supaprastinti.

Komisijos narė G. Mickūnaitė.

Mano, kad dauguma šių tradicinių laivų yra šiuolaikinės replikos ir tik nedidelė dalis – tikrieji istoriniai laivai. Todėl ekspertų komisija turėtų vadovautis tam tikrais kriterijais, klausimynu, kad sprendimas nebūtų paremtas įspūdžiu. Siūlo pasidomėti tarptautine patirtimi šiuo klausimu.

Komisijos narė J. Markevičienė.

Padėkojo A. Gražuliui už labai kokybiškai parengtą pažymą šiam klausimui ir O. Žalienei už pateiktas pastabas ir puikų pristatymą. Siūlymams su O. Žalienės pataisomis pritarė.

J. Darulis

Pastebėjo, kad pažymoje minimi istoriniai uostai ir pabrėžė, kad Valstybė ir Susisiekimo ministerija rūpinasi tik valstybiniais uostais.

Komisijos narys Juozas Algirdas Pilipavičius.

Klausė, ar bus rengiamas Sprendimas šiuo klausimu?

Komisijos pirmininkė G. Drėmaitė.

Siūlė rengti Sprendimą.

Komisijos narė G. E. Miknevičienė.

Kalbėjo apie istorinės laivybos tradicinį tęstinumą ir autentiškus laivus. Mano, kad jei tokių laivų yra tik 10, reikėtų juos visus įtraukti į Registrą.

KPD direktorė D. Varnaitė.

Pritarė J. Markevičienei, kad klausimas pateiktas labai profesionaliai.

Laivai yra priskiriami prie kilnojamųjų kultūros vertybių. Norint juos įtraukti į Registrą, reikalingas savininko sutikimas, nebent grėstų visiškas sunaikinimas, todėl reikėtų papildomo teisės akto.

Dėl ekspertų grupės KPD, kuri išduotų pažymas tradiciniams laivams: KPD neturi tokių specialistų. Todėl siūlo perduoti Lietuvos jūros muziejaus kompetencijai. Siūlė diskutuoti šiuo klausimu.

Komisijos narė O. Žalienė.

Apibendrindama siūlė rengti Sprendimą, jame numatyti ne daugiau kaip 3 punktus. Prieš tai, dar reikėtų apsispręsti, kas turėtų pripažinti laivą tradiciniu.

A. Jomantas.

Pritarė pasiūlymui remtis tarptautine patirtimi, Baltijos jūros regiono šalių kultūros paveldo Monitoringo grupės atliekamais darbais. Siūlė pasikviesti specialistus.

Komisijos pirmininkė G. Drėmaitė.

Ar reikalingas seminaras?

A. Jomantas

Siūlė pirmiausia susirinkti visą informaciją.

Komisijos narė G. Mickūnaitė.

Siūlė kelti Sprendime klausimą dėl būsimo Centro, kuriame bus išduodamos pažymos tradiciniams laivams, nurodant „būtina steigti esamų išteklių pagrindu šį centrą turintį atitinkamą kvalifikaciją“.

Komisijos narė O. Žalienė.

Siūlė Sprendime išgryninti pažymoje pateiktus siūlymus, 3 punktą sujungiant į vieną. Sprendimą parengti 2013 m. sausio mėnesio posėdžiui.

Komisijos pirmininkė G. Drėmaitė.

Siūlė darbo grupei (O. Žalienei, N. Laužikienei, A. Gražuliui) parengti Sprendimo projektą 2013 m. sausio mėn. posėdžiui.

Pritarta bendru sutarimu.

2. SVARSTYTA. Lietuvos architektūrinio paveldo išsaugojimo politika.

Komisijos pirmininkė G. Drėmaitė.

Šį klausimą inspiravo 2012-10-25 d. pranešimas mokslo konferencijoje „Žalioji“ architektūra – inovatyvus požiūris“. Pranešimo autorė prof. Nijolė Lukšionytė dalyvauja posėdyje. Paprašė komisijos narį G. Balčytį pristatyti antrą darbotvarkės klausimą.

Komisijos narys G. Balčytis.

Trumpai komentavo šio klausimo problematiką. Kultūros paveldo išsaugojimas turi būti siejamas su gyvenimo realijomis ir visame pasaulyje yra skatinamas paveldo saugojimo būdas jį naudojant. Teisinė bazė turėtų būti integruota į realų gyvenimą. Reikia ieškoti dialogo tarp šiuolaikinių reikmių ir tausojimo. Svarbiausia problema šiuo metu yra procesų valdymas teritorijose, kuriose yra saugomų paveldo objektų. Pritaria tokių kaip Vilniaus senamiesčio atnaujinimo agentūra ar panašių agentūrų kūrimui, kuriose ir galėtų vykti įvairių pozicijų (politikų, paveldosaugininkų, vietos bendruomenių ir kt.) dialogas.

Kitas klausimas yra dėl metodikos, kuri dabar rengiama didelėms teritorijoms tvarkyti ir saugoti. Kiek ji yra tinkama ir pagrįsta esamomis sąlygomis ir ar nereikėtų jos peržiūrėti?

Dėl teritorijų atgaivinimo ir naujų pastatų statybos: naujų pastatų statybos neįmanoma apriboti realiaame gyvenime, todėl neverta šio klausimo kelti.

Komisijos narė J. Jurevičienė.

Abejojo, ar įmanoma vienu kartu aptarti tokius skirtingus ir tokios apimties dalykus kaip teritorijų planavimą, jų valdymą, „žaliąją“ architektūrą ir kt., kurie minimi pažymoje. Pavyzdžiu pateikė Hamburgo savivaldybės patirtį.

Mano, kad reikėtų apsiriboti teritorijų valdymu ir medinio paveldo inventorinimu.

Komisijos narė J. Markevičienė.

Mano, kad pažymoje neiškirti 2 dalykai: vietovės bei teritorijos ir pastatai, t.y., architektūriniai statiniai, esantys teritorijoje.

Vietovių apsauga šiuo metu yra pati silpniausia vieta, įstatymuose neįteisinta *paveldo vietovės* sąvoka. Būtina įstatymiškai įteisinti saugomų teritorijų statusą, nes kitaip jokios iniciatyvos iš apačios neveiks. Pavyzdžiu pateikė Žvėryno bendruomenės pastangas saugoti paveldą.

Neįmanoma saugoti teritorijų, kai nėra tokių sąvokų kaip *kaimynija*, kas vakaruose yra standartas. Šiuo metu pas mus egzistuoja „mistiniai“ kvartalai, visiškai nesusiję su žmonių bendruomenėmis. Jokia socialinė veikla nėra galima. Taip pat negali vykti pažymoje minimas „daugiašakio personalo darbas“, jei nėra įstatyminio pagrindo. Senamiesčio atnaujinimo agentūros veikla žlugo dėl tų pačių priežasčių. Todėl pradėti reikia vienareikšmiškai nuo įstatyminės bazės keitimo ir sąvokos *paveldo vietovė* įteisinimo. Tada bus galima kalbėti ir apie valdymo mechanizmą.

Revitalizacija yra labai bendro pobūdžio, paveldo požiūriu neutralus terminas. Ši sąvoka atsirado vakaruose, kur reikėjo atgaivinti senus apleistus miestų centrus. Tokių negyvenamų teritorijų Lietuvoje nėra. Panašiai ir su *tvariu vystymusi*. Jis yra taip pat bendro pobūdžio, pakankamai neapibrėžtas nė viename įstatyme. Įstatyme turėtų atsirasti sąvoka, kas yra tvarus vystymasis, kas yra ekologiškas paveldo tvarkymas, atsižvelgiant į jo reikmes. Įdirbis yra milžiniškas, reikia remtis kitų šalių sukauptą patirtimi.

Mano, kad pasakymas, jog geriausias saugojimas yra naudojimas, nėra visai teisingas, nes neaišku kaip naudoti.

Dėl švietimo: reikia rengti specialistus, tačiau, kita vertus, reikia šviesti visus žmones, ugdyti paveldo vertės supratimą, teikti praktinius patarimus (sklaida internetu ir kt.).

Dėl bendruomenių išsaugojimo: yra Faro konvencija, prie kurios Lietuva nėra prisijungusi. Neturėdamos teisinio pagrindo bendruomenės neturės jokių galimybių saugoti savo aplinką.

Siūlė pradėti nuo įstatymo ir apsvarstyti, kaip galima išsaugot urbanistinį paveldą, kaip užtikrinti jo finansavimą ir valdymą, kokiū būdu galima būtų skatinti. Galbūt reikėtų kalbėti su finansų ministerija ir ieškoti tokių galimybių.

Komisijos narė G. E. Miknevičienė.

Pavadinimas „Lietuvos architektūrinio paveldo išsaugojimo politika“ atrodo per platus, reikia svarstyti arba labai daug klausimų, arba nekonkretizuojant, labai aptakiai. Mano, kad paveldo išsaugojimo politika turi prasidėti nuo švietimo, nuo mokyklos. Turi būti ugdomas visuomenės poreikis saugoti paveldą (akcijomis ir pan.).

Labai svarbus klausimas yra struktūrų organizavimas paveldo objektams saugoti.

Dėl vietovių – jose yra registruoti ir neregistruoti urbanistikos paveldo objektai. Tie, kurie registruoti dar yra saugomi ir ginami tam tikrais teisiniais aktais. Tačiau yra daug miestelių, kuriuose neregistruoti objektai visiškai nesaugomi. Siūlė inicijuoti nacionalinę programą istoriniams miesteliams saugoti.

Dėl atgaivinimo: remdamasi tarptautine patirtimi replikavo, kad dirbtinai atgaivinus prarandamas tam tikras paveldo aspektas – vietos dvasia. Todėl planuojant reikia labai gerai apmąstyti kas ir kaip turi būti daroma.

Komisijos narys Juozas Algirdas Pilipavičius.

Iškeltas klausimas yra labai svarbus ir aktualus. Būtina spręsti konfliktą tarp reglamentų ir tų, kurie turi jų laikytis, siekti sistemos interesų derinimo. Problema yra per daug plati, tad neįmanoma jos išnagrinti per vieną posėdį. Siūlė šiuos klausimus įtraukti į kitų metų planus.

Prieš savaitę kultūros ministras patvirtino Nacionalinės kultūros paveldo apsaugos gaires, tai irgi suteikia progą Komisijai kalbėti apie politiką.

Komisijos narė G. Mickūnaitė.

Išskiria tris pagrindines problemas, būdingas ne tik urbanistiniam ir architektūriniam paveldui: įstatyminės bazės klausimas, bendrosios prevencijos įvairiose srityse ir švietimo.

Siūlė svarstyti šiuos klausimus 2013 metais.

Komisijos pirmininkė G. Drėmaitė.

Priminė, kad reikia kuo skubiau priimti į UNESCO kultūros paveldo sąrašą įrašytų kultūros paveldo objektų įstatymą.

Komisijos narė J. Markevičienė.

Pristatė knygą „Kultūros paveldo strategijos gairės“, kurios pavyzdžiu siūlė inicijuoti tokios rengimą Lietuvoje .

N. Lukšionytė.

Buvo labai įdomu išklausyti komisijos narių mintis šiuo klausimu. Iškeltos problemos yra žinomos, tačiau neįsisąmonintos įvairiuose sluoksniuose. Pritaria, kad problematika per plati, kad būtų išgvildenta viename posėdyje, tačiau apie tai kalbėti būtina.

Mano, kad teisinių aktų keitimo kelias yra per ilgas, reikėtų pradėti nuo nedaug ir konkrečiai. Siūlė paskatinti Kultūros ministeriją, kad per savivaldybių institucijas pradėtų kurti teritorijų valdymo sistemą, inicijuoti nedidelių valdymo grupių atsiradimą.

Komisijos narė J. Markevičienė.

Pabrėžė, kad tokia sistema neveiks, jei nebus įstatyminės bazės.

Komisijos narė J. Jurevičienė.

Remdamasi tarptautiniais pavyzdžiais, pritarė, kad valdymo grupių veikla turi būti įteisinta teisiniais aktais.

Komisijos narė G. Mickūnaitė.

Mano, kad prof. Lukšionytės prašymą reikia palaikyti, daugiau pasitikėti savivaldybėmis.

Komisijos narys Juozas Algirdas Pilipavičius.

Siūlė skatinti programų rengimą savivaldybėms, kad savivaldybės tam gautų finansavimą.

Komisijos narys G. Balčytis.

Apibendrina klausimą. Pritarė, kad savivalda reikėtų daugiau pasitikėti ir suteikti daugiau galios. Taip pat siūlė teikti rekomendacijas aukštojo mokslo reformai dėl paveldosaugos specialistų rengimo.

3. SVARSTYTA. Rokiškio bažnyčioje esančių kultūros vertybių įrašymas į Kultūros vertybių registrą.

Komisijos pirmininkė G. Drėmaitė.

Informavo, kad Kultūros paveldo departamentas prašo Valstybinės kultūros paveldo komisijos nuomonės dėl Rokiškio Šv. apaštalo evangelisto Mato bažnyčioje esančių kilnojamųjų kultūros vertybių įrašymo į Kultūros vertybių registrą (Kultūros paveldo departamento 2012 m. spalio 31 d. raštas Nr. (1.23)2-3146). Paprašė Komisijos narės G. Mickūnaitės pristatyti šį klausimą.

Komisijos narė G. Mickūnaitė.

Pateiktas 61 (be kompleksinių dalių) kilnojamosios kultūros vertybės sąrašas. Jame yra XVII – XIX a. vertybės: paveikslai, pavieniai liturginiai indai ir jų komplektai, monstrancijos, relikvijoriai, kryžiai, umbrakulis, sietynas, amžinosios ugnies lempos, žvakidės, kandeliabrai, švento vandens katiliukas, smilkytuvas, timpanas, liturginiai rūbai, klauptas, stalelis, pulpitas, varpas ir kt. Pademonstravo Komisijos nariams šių vertybių nuotraukas.

Kilnojamųjų kultūros vertybių vertinimo komisija nutarė pritarti Rokiškio Šv. Apaštalo evangelisto Mato bažnyčioje esančių kilnojamųjų kultūros vertybių įrašymui į Kultūros vertybių registrą. Panevėžio vyskupijos kurija taip pat pritaria šiam pasiūlymui.

Siūlė pritarti šių kilnojamųjų kultūros vertybių įrašymui į Kultūros vertybių registrą.

Komisijos pirmininkė G. Drėmaitė.

Siūlė balsuoti dėl šių kilnojamųjų kultūros vertybių įrašymo į Kultūros vertybių registrą.

Komisijos nariai balsavo vienbalsiai.

NUTARTA: Pritarti Rokiškio bažnyčioje esančių XVII – XIX a kultūros vertybių (paveikslus, pavienius liturginius indus ir jų komplektus, monstrancijas, relikvijorius, kryžius, umbrakulį, sietyną, amžinosios ugnies lempas, žvakides, kandeliabrus, švento vandens katiliuką, smilkytuvą, timpaną, liturginius rūbus, klauptą, stalelį, pulpitą, varpą ir kt.) įrašymui į Kultūros vertybių registrą.

4. SVARSTYTA. Dėl Vertinimo tarybos Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centre.

Komisijos pirmininkė G. Drėmaitė.

Informavo Komisiją apie susidariusią situaciją. Kultūros paveldo departamentas prašė pritarti Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centre vertinimo tarybos įkūrimui. VKPK buvo susirinkusi darbo grupė, kuri aptarė šią galimybę. Tačiau šiandien dar nėra gautas atsakymas iš Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro. Dėl šios priežasties klausimas nukeliamas į kitą posėdį.

5. SVARSTYTA. Kiti klausimai.

5.1. Dėl numatomos paveldosaugos sistemos pertvarkos.

Komisijos pirmininkė G. Drėmaitė.

Dar gegužės mėnesį buvo planuota svarstyti šį klausimą, tačiau iš Kultūros ministerijos negauta jokie atsakymo ir posėdyje jos atstovas nedalyvavo. Po kelių mėnesių sužinota, kad nepasitarusi su Komisija Vyriausybė ruošiasi tvirtinti paveldosaugos sistemos pertvarkos teisės aktą. Komisija kreipėsi raštu į Premjerą, kuriame nurodyta, kad pagal įstatymą Komisija privalo tokius teisės aktus

aprobuoti ir paprašė sustabdyti šio teisės akto tvirtinimą. Šis klausimas kitame Vyriausybės posėdyje buvo išbrauktas iš darbotvarkės.

Netikėtai pastarosiomis dienomis paskelbtas Kultūros ministro įsakymas „Dėl nacionalinės kultūros paveldo apsaugos politikos gairių“. Su Komisija jis nebuvo derintas. Be Komisijos žinios Kultūros ministerijoje buvo sudaryta Kultūros paveldo apsaugos taryba.

Šį rytą gautas KPD raštas „Dėl kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos 2013 m. planuojamos vykdyti priemonės“.

KPD direktorė D. Varnaitė.

Kalbėjo apie susidariusią sudėtingą situaciją kultūros paveldo politikoje.

KPD vykdo Kultūros ministerijos programą „Lietuvos kultūros paveldo išsaugojimas, aktualizavimas ir populiarinimas, valstybinės kalbos apsauga“. Kitiems metams jai buvo suplanuotos priemonės ir asignavimai. Pagal Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymą KPD privalo užtikrinti nekilnojamojo kultūros paveldo pažinimą, pažinimo sklaidą, organizuoti renginius ir pan. Ši funkcija įgyvendinama vykdam priemonę „Užtikrinti visuomenei galimybę pažinti ir saugoti kultūros paveldą“. Šią programą ir jos finansavimą ruošiamasi perkelti Lietuvos kultūros rėmimo fondui. Jei ši programa bus panaikinta, KPD negalės užtikrinti pažinimo sklaidos, organizuoti renginių ir kitų priemonių.

Komisijos pirmininkė G. Drėmaitė.

Siūlo kreiptis dėl šių klausimų į Premjerą.

Komisijos narė J. Markevičienė.

Lietuvos kultūros rėmimo fondas nėra kompetentingas spręsti paveldo klausimus, todėl priemonė neturėtų būti perkelta.

Dėl „Dėl nacionalinės kultūros paveldo apsaugos politikos gairių“ Kultūros ministerija peržengė savo kompetenciją, nes nacionalinės politikos gaires tvirtina Vyriausybė ir Seimas, teisiniu pagrindu šis teisės aktas neteisėtas.

Komisijos narys Juozas Algirdas Pilipavičius.

Siūlė visų pirma peržiūrėti, kas buvo daroma KPD priemonės ribose, įvertinti nuveiktus darbus, lėšų panaudojimą. Pažymėjus teigiamą įdirbį, atkreipti dėmesį į jos administravimo specifiką: čia būtinas tiesioginis ryšys su savivaldybėmis ir tik KPD gali užtikrinti šį reikalavimą.

Komisijos narė G. Mickūnaitė.

Pritarė, kad visais šiais atvejais yra prasilenkta su teisės aktais ir tai yra pagrindas juos atmesti.

Komisijos narė J. Jurevičienė.

Pritarė J.A. Pilipavičiaus siūlymui.

Komisijos narė O. Žalienė.

Pritaria, kad reaguoti reikia.

Komisijos pirmininkė G. Drėmaitė.

Siūlo kreiptis dėl šių klausimų į Premjerą raštu.

5.2. Dėl Komisijos 2013 metų veiklos programos.

Komisijos pirmininkė G. Drėmaitė.

Paprašė Komisijos narius atsiųsti pasiūlymus elektroniniu paštu.

5.3. Dėl Komisijos š.m. gruodžio mėnesio posėdžio datos tikslinimo.

Komisijos pirmininkė G. Drėmaitė.

Kitas posėdis numatomas 2012-12-14.

Posėdžio sekretorė

Violeta Katiniėnė